

tye til Lybssland, for at hente Wiisdom, idet man der for Diebliffet er i Uviisshed, som det ogsaa af den høitærede Indenrigsminister er sagt, saa at man ikke mere anseer den Skovbehandlingsmaade for rigtig, som man ansaae derfor for 20 til 30 Aar siden, og det er altsaa med andre Ord, at, naar man i en saadan Tidsperiode kan faae den modfatte Anskuelse og forandre den igjen, da er dette virkelig ikke Andet end en Frem- og Tilbagegang, og saa fremdeles. Jeg troer saaledes, at det ikke vilde nytte, at man blandede fremmede Elementer ind i den paatænkte Commission, men jeg vil tillade mig at udtale det Haab, at den høitærede Finantsministers Opmærksomhed særdeles vil være henvendt paa vor Stats Medlemmer selv, og at han deraf vil see at faae de dygtigste og bedste Kræfter.

Besæfely: Jeg kan dog ikke tiltræde, hvad den ærede Ordfører har anført med Hensyn til de 16 Rbd. 92 §. Jeg kan ikke komme til nogen anden Anskuelse end den, jeg har tilladt mig tidligere at fremsætte, at der derved vil komme en Feil ind i Loven. Derfor man tager § 2 for sig, da vil Følgen blive den, at der under § 2 I A anføres 16 Rbd. 92 §. formeget, og det vil fortsætte sig igjennem alle Summerne i Loven. Denne Feil vil gaae over til den Hovedsum, som staaer anført som Overtskud Pag. 5. og saaledes fortsættes, at man, naar man kommer til Slutningen, vil have et Overtskud, som er 16 Rbd. 92 §. for høit; det vil altsaa sige, at den ærede Forsamling paalægger Finantsministeren eller rettere Domainedirecteuren under denne, at skaffe en Indtægt tilveie for Statskassen, som den veed, det er umuligt for vedkommende Embedsmænd at gjøre. Det forekommer mig, at det er en Maade at give Love paa, som ikke kan ansees for at være hensigtsmæssig, naar det i Loven skulde komme til at hedde, at Domainedagterne føres til Indtægt med 407,765 Rbd. 91 §., da det er vittterligt, at denne Sum er urigtig, og jeg kan derfor ikke andet end vedblive den tidligere udtalte Anskuelse, at, naar man finder en Feil, bør den rettes, og at derfor denne Rettelse ogsaa bør foretages i § 2. Jeg skal derfor stemme for det af Udvalget stillede

dringsforslag, og jeg vil haabe, at det ærede Thing vil gaae ind paa denne Anskuelse og stemme for det, som Udvalget har indskillet.

Koster: Der har i flere Aar passeret Skovkassen en lille Udgift, som ikke blev omtalt, da vi havde Lovforslaget om Statskovenes Bestyrelse under Behandling, og dette havde til Følge, at, da denne Udgift skulde udredes for 1851, manglede der en Bestemmelse for, hvorfra den skulde tages, hvilket atter fik Indflydelse paa en Gagering under Skovkassen. Ligesom det allerede tidligere var af Rentekammeret bestemt, at det skulde tillades Skovriderne ved Silkeborg og Buderupholms Skove at beregne sig Godtgjørelse i Anledning af Overtskudets Ophold, naar han i Tjenesteforretninger tog ind til Skovrideren, saaledes blev der i 1847 tillagt Skovrideren paa Gjøddinggaard og Holzførsteren paa Balsgaard en lignende Godtgjørelse. Da nu, som sagt, en Regning, der ikke var større end 10 Rbd. 4 Mk., blev indsendt i Anledning af et saadant Ophold hos Skovrideren paa Gjøddinggaard, blev der fra Domainedirectoratet tilskrevet vedkommende Overtskud, at der ikke var Noget bestemt til Dækning af saadanne Udgifter, men at der i Overtskudets Gage var calculeret 50 Rbd. aarlig for saadanne Udgifter, som hans Ophold hos disse Embedsmænd maatte forvolde. I sin Tid, da Loven om Statskovenes var til Behandling, fandtes deri ikke talt derom, under hele dens Behandling forekom der aldeles Intet om denne Udgift, og ved at forespørge de Herrer, som havde Lovudkastet under Behandling, har jeg erfaret, at der heller ikke var forekommet dem noget Beviis for, at man har taget Hensyn til disse 50 Rbd. til Bestridelsen af sliche Udgifter ved Bestemmelsen af Overtskudets Gage. Det er derfor, jeg troer, at det har ikke været nogen rigtig Fremgangsmaade, at det er blevet tilkjendegivet denne Embedsmand, at Noget af det, som Lovens udtrykkelig og uden Reservation indrømmer ham som hans Gage, var calculeret til at afholde Udgifter, for hvilke en tidligere Bestemmelse indrømmer visse Skovridere en vis bestemt Godtgjørelse; det er indrømmet dem som et Emolument at maatte af Skovkassen modtage Godtgjørelse for Overtskudets Ophold